

Nr 196.

Av herr **Laurin**, *angående genomförande av vissa kontrollåtgärder vid införseln av utländska köttvaror.*

Som bekant fattade 1928 års riksdag — efter därom väckta motioner — beslut om skrivelse till Kungl. Maj:t beträffande vissa kontrollåtgärder vid införseln av utländska köttvaror till Sverige. Behovet av sådana åtgärder var tydligen uppenbart för alla partier, ty i andra kammaren fattades beslutet enhälligt utan diskussion och i första kammaren efter obetydlig sådan. Detta hade självfallet icke kunnat ske, om man icke allmänt haft den känslan, att de äskade åtgärderna voro synnerligen befogade. Förvåningen i jordbrukarekretsar blev därför stor, då den Ekmanska regeringen bortskar den viktigaste bestämelsen. Man frågade sig allmänt, hur detta verkligen kunnat ske, då vid förslaget antagande i riksdagen den dåvarande regeringens eget parti icke haft det minsta att invända.

Här behöva icke motiven för 1928 års motioner upprepas, utan hänvisas till såväl riksdagsbeslutet som utskottets utlåtande vid 1928 års riksdag. Man har på senare tid velat göra gällande, att hänsyn måste tagas till annat land. Självfallet skola ingångna handelstraktater hållas i helgd så länge de äro gällande. Men kontrollåtgärder av detta slag äro ju en svensk inre fråga, och har icke det minsta att skaffa med ingångna handelstraktater. Man kan för övrigt jämföra förhållandena vid importen av industrivaror och framställa den frågan: Varför skola jordbrukets produkter ställas i sämre förhållande gent emot utländsk import än industriprodukter? När man nu talar om hänsyn till främmande länder, kan man också fråga: Hava olika svenska regeringar, då andra länder, till vilka vi varit vana att exportera kött eller produkter därav, satt höga skyddsmurar mot import av svenskt kött, gjort något för att lindra verkningarna härav eller sökt inverka på dessa länders regeringar? För så vitt känt är hava flera av våra gamla marknader till betydande delar stängts för oss, och någon hänsyn till oss har knappast visats. Talet om vår skyldighet till hänsyn är därför föga berättigat, i all synnerhet som icke riksdagsbeslutet avsåg att hindra importen, utan endast avsåg, att svenska konsumenter skulle få veta, vilken vara de köpte

eller med andra ord, att hindra att utländska köttvaror falskeligen utgävos för svenska. På grund av vad sålunda anförts, vågar jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att de i föregående års riksdagsskrivelse i fråga om köttimporten begärda åtgärderna också måtte till alla delar genomföras.

Stockholm den 21 januari 1929.

Harald Laurin.